

...

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma:

Kfv.V.35.249/2023/7.

A tanács tagjai:

dr. Darák Péter a tanács elnöke

dr. Stefancsik Márta előadó bíró

dr. Márton Gizella bíró

dr. Demjén Péter bíró

Ságiné dr. Márkus Anett bíró

Az I. rendű felperes:

felperes1

(cím1)

A II. rendű felperes:

felperes2

(cím2)

A felperesek képviselője:

ügyvéd1

(eljáró ügyvéd: ügyvéd2;

cím3)

Az alperes: alperes1

(cím4)

Az alperes képviselője: ügyvéd3 kamarai jogtanácsos

A per tárgya: piacfelügyeleti ügyben hozott közigazgatási
határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Törvényszék 2023. szeptember 12.
napján kelt 23.K.700.833/2023/6. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 23.K.700.833/2023/6. számú ítéletét

- a II. rendű felperesre vonatkozó részében az indokolás módosításával hatályában fenntartja, azzal, hogy a bírságra vonatkozó ítéleti rendelkezéseket hatályon kívül helyezi,

- az I. rendű felperesre vonatkozó részében hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróságot az I. rendű felperes keresetének jogerősen még el nem bírált részeit illetően új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

Elrendeli, hogy a pert az elsőfokú bíróság másik tanácsa tárgyalja.

Az I. rendű felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét 33.000 (harmincháromezer) forintban, az alperesét 33.000 (harmincháromezer) forintban állapítja meg.

Kötelezi a II. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 33.000 (harmincháromezer) forint felülvizsgálati költséget.

Kötelezi a II. rendű felperest, hogy fizessen meg 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket az esedékesség napjáig a Nemzeti Adó- és Vámhivatal „Bíróági határozatban megállapított eljárási illeték bevételi számla” elnevezésű eljárási illeték bevételi számlájára.

A Kúria tájékoztatja a II. rendű felperest, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az I. rendű felperes az Nyrt Nyrt. (a továbbiakban: Nyrt.) 100%-os tulajdonában álló, külföldi székhelyű leányvállalata.

[2] A II. rendű felperes magánszemély az I. rendű felperes kizárólagos törvényes képviselője, egyben az Nyrt. vezető tisztségviselője, továbbá 2.716.137 db Nyrt. részvény tulajdonosa volt.

[3] Az I. rendű felperes az külföldi leányvállalat (a továbbiakban: külföldi leányvállalat) tulajdonosa, az Nyrt. a külföldi leányvállalat értékesítéséről 2015. december 8. napján tájékoztatást tett közzé, a közleményben a pénzügyi zárás végső időpontját 2016. február 28-ban jelölte meg. A II. rendű felperes a portfolio.hu weboldalon a közzététel napján megjelent interjúban nyilatkozott arról, hogy a külföldi leányvállalat értékesítéséből származó vételárat az I. rendű felperes az Nyrt. részvényeinek vásárlásra fordítja.

[4] Az Nyrt. 2016. február 19-én közzétette a 2016. március 11-ére meghirdetett közgyűlésére a II. rendű felperes által benyújtott előterjesztést, hogy a közgyűlés hozzon határozatot arról, hogy utasítja az Nyrt. igazgatóságát, hogy határozzon arról, hogy az I. rendű felperes hozzon olyan tagi határozatot, hogy legfeljebb a külföldi leányvállalat értékesítéséből befolyt összeg erejéig tőzsdei tranzakció keretében Nyrt. részvényt vásároljon.

[5] Az Nyrt. a 2016. február 29-i közleményében arról tájékoztatta a részvényeseket, hogy a külföldi leányvállalattal kapcsolatos tranzakció a 2015. december 8. napján közzétett pénzügyi feltételekkel megegyező módon lezárult, a vételár befolyt.

[6] A vételár az I. rendű felperes számláján 2016. február 26-án került jóváírásra.

[7] Az Nyrt. az 1/2016.(II.28.) társasági határozatával arról döntött, hogy az I. rendű felperes a külföldi leányvállalat értékesítéséből származó vételár erejéig Nyrt. részvényeket vásároljon.

[8] A Budapesti Értéktőzsdén (a továbbiakban: BÉT) az Nyrt. részvényekkel való kereskedés 2015. december 8-án az Nyrt. kérésére, majd 2016. január 10. és február 8. között az alperes kérésére felfüggesztésre került.

[9] Az I. rendű felperes 2016. február 10. és 2016. március 1. napja között 532.744 db Nyrt. részvényt vásárolt a tőzsdén, és 2016. március 1-én 7.152.878 db Nyrt. részvényt OTC ügyletek keretében (tőzsdén kívül). A részvények fedezete a vételár jóváírását megelőzően a értékesítés alatt álló külföldi leányvállalattól felvett kölcsön volt, az időszakban a részvények árfolyama emelkedett.

[10] 2016. március 2-án az I. rendű felperes nevében a II. rendű felperes limitáras (260 Ft) vételi keretmegbízást adott 6.500.000 Nyrt. részvény vásárlására (a továbbiakban: Vételi keretmegbízás) az Zrt1 Zrt.-nek. A vétel aznap, több részletben meg is történt. Az egyes vételekkel kapcsolatban a bróker és a II. rendű felperes folyamatosan telefonon egyeztettek. A Vételi keretmegbízással egyidejűleg (ugyanazon telefonbeszélgetéssel, illetve az e-mailen elküldött írásbeli megbízásokkal) a II. rendű felperes megbízást adott 2.716.137 db részvénye értékesítésére is. Az eladás 2016. március 2-án 9:11:13 órakor 249 Ft/részvény áron teljesült, az I. rendű felperes a tőzsdén megvásárolta a II. rendű felperes részvényeit.

[11] Az alperes 2016. március 5. napján hivatalból piacfelügyeleti eljárást indított annak vizsgálatára, hogy az I. és II. rendű felperések által az Nyrt. részvényekre beadott egyes megbízások, illetve a tőzsdén és tőzsdén kívül kötött ügyletek által a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény (a továbbiakban: Tpt.) 201. § (1) bekezdése, 202. §-a és 200. §-a szerinti tiltott piacbefolyásolás, illetve tiltott bennfentes kereskedelem valósult-e meg.

[12] Az alperes a piacfelügyeleti eljárás eredményként meghozott iktatószám számú határozatával figyelmeztette az I. rendű felperest piacbefolyásolás tilalmára vonatkozó jogszabályi rendelkezések megtartására, valamint a piac befolyásolás tilalmára vonatkozó jogszabályi rendelkezések megsértése miatt 45.000.000 Ft piacfelügyeleti bírság megfizetésére kötelezte, továbbá a II. rendű felperest figyelmeztette a bennfentes kereskedelem tilalmára vonatkozó jogszabályi rendelkezések megtartására és a bennfentes kereskedelem tilalmára vonatkozó jogszabályi rendelkezések megsértése miatt 75.000.000 Ft piacfelügyeleti bírság megfizetésére kötelezte.

[13] Határozatát a Tpt. megbízások, illetve az ügyletkötések időpontjában hatályos 200. §-ára, 201. § (1) bekezdés a) pontjára, (2) bekezdés a) és b) pontjára, (3) bekezdés a) pont aa)

– ac) alpontjaira, 201. § (4) – (5) bekezdéseire, 202. § b) pontjára, 203. § (2) és (3) bekezdésére alapította, utalt a Felügyeleti Tanács 5/2006. (VII. 6.) Ajánlására, 2/2008. (VIII.14.) Ajánlás 8., 11. pontjaira, az Európai Unió Bírósága C-45/08. (Spector) és C-19/11. (M. Geltl) ítéletére, a Kúria EBH2011.2374 számú elvi határozatára.

[14] Megállapítása szerint azáltal, hogy a II. rendű felperes az I. rendű felperes kizárólagos képviselőjeként, az I. rendű felperes önálló jogalanyiságát kihasználva kifejezetten a saját részvényeit érintő pozícióinak kedvező árfolyam melletti zárása érdekében 2016. február 10. és 2016. március 1. közötti időszakban vételi megbízásokat adott az Nyrt. részvényekre, az I. rendű felperes tiltott piac befolyásolást követett el. Ezzel szoros összefüggésben a II. rendű felperes természetes személyként tiltott bennfentes kereskedelmet valósított meg 2016. március 2. napján azzal, hogy az I. rendű felperes képviseletében nagyszámú, 6.500.000 db részvény vételére szóló megbízással egyidejűleg (ugyanazon telefonhívással) mintegy 2.7 millió db saját tulajdonú részvénye eladására is megbízást adott.

[15] Az I. rendű felperes terhére megállapított jogsértés körében rögzítette, hogy a 2016. február 10. és 2016. március 1. között általa adott limitáras megbízásokat követő vételi ügyletkötések a részvények árfolyamát mesterséges szintre állították be, a felvásárlás hatására ebben az időszakban a részvények záró ára 149 Ft-ról 230 Ft-ra emelkedett azzal, hogy a 2016. március 2. napján a maximum ár elérte a 250 Ft-ot is. A megelőző hat hónapban a részvények záróárának átlaga 154 Ft volt, amely 2016. március 1-től elkezdett csökkenni. A részvények likviditása a BÉT-en 2016. március 2. napját megelőzően alacsony, a megelőző 6 hónapos időszak összforgalma 2.314.102 db volt, ehhez képest március 2-i vásárlás 6.525.608 db részvényt érintett. Az I. rendű felperes a tárgyidőszakot megelőzően nem vásárolt Nyrt. részvényt, a vizsgált időszakban viszont 532.744 db-ot. A forgalmazott részvények napi átlagos száma 2016. február 10. napját megelőző 15 kereskedési napon 16.223 volt, amely február 10. és március 1. közötti 15 nap átlagában 95.196 db-ra nőtt [Határozat 1. számú diagram]. Értékelte az I. rendű felperes részvénytörzsére vonatkozó közzétételeket [1. számú táblázat], azokat összevetette a hivatalból rendelkezésre álló információkkal, és megállapította, hogy 2016. február 10. és március 1. között a BÉT-en forgalmazott összes Nyrt. részvény 37%-át az I. rendű felperes vette meg, a limitáras megbízásaival az összes ügylet pozitív irányú elmozdulása 119 Ft/részvény volt, a pozitív és negatív hatások eredője alapján legalább 69 Ft/részvény árfolyam emelkedés következett be. Hangsúlyozta, hogy a részvények árfolyamára ható változók számossága okán az nem állapítható meg, hogy az eljárás tárgyát képező magatartásoknak milyen konkrét hatása következett be, azonban a vizsgált ügyletkötéseken kívül a hivatalból rendelkezésére álló, valamint a nyilvánosan elérhető információk alapján nem volt megállapítható egyéb olyan hatás, amely a részvények árát szignifikáns módon emelte volna. Hivatkozott arra is, hogy az Nyrt. 2016. február 19-én tette közzé azt a II. rendű felperes által tett, közgyűlési napirendre vonatkozó előterjesztést, amely szerint utasítaná az Nyrt. igazgatóságát, hogy hozzon arról határozatot, hogy az I. rendű felperes hozzon olyan tagi határozatot, hogy legfeljebb a külföldi leányvállalat értékesítéséből befolyt összeg erejéig tőzsdei tranzakció keretében vásároljon Nyrt. részvényeket. Ekkor azonban az I. rendű felperes általi részvényvásárlások már zajlottak.

[16] A feltárt tényeket az alperes úgy értékelte, hogy a II. rendű felperes – kihasználva azt, hogy kizárólagosan jogosult az I. rendű felperes képviseletére - a saját tulajdonú, mintegy 2.7 millió db részvényét érintő pozícióinak kedvező árfolyam melletti zárása érdekében az I. rendű felperes elkülönülő jogalanyiságát használta fel a részvények árfolyamának 2016. február 10. és március 01. napja közötti felemelésére. Az I. rendű felperes által a BÉT-en

2016. február 10. és 2016. március 1. napja között megkötött ügyleteknek nem volt gazdasági racionalitása, és azok jelentősen felerősítették a részvények árfolyam emelkedésére irányuló trendet, mely által más tőkepiaci szereplőket a trend felgyorsítására, kiterjesztésére ösztönözték. Megállapítása szerint a Tpt. 202. § b) pontjában tiltott piacbefolyásolás megállapításához nem szükséges a piac viselkedésének tényleges befolyásolása, elégséges, ha a cselekmény arra alkalmas. A tényleges piaci hatás vagy annak elmaradása a szankció megválasztása és mértéke körében kerülhet értékelésre. Arra is utalt, hogy a piac felügyeleti eljárás során nem merült fel olyan adat, amely a Tpt. 203. § (2) és (3) bekezdéseiben írt mentességi okok fennálltára utalna.

[17] A II. rendű felperes magatartásának értékelésekor megállapította, hogy a részvényekkel kapcsolatos cselekmények pénzügyi eszközzel kapcsolatos cselekménynek, az II. rendű felperes a törvény erejénél fogva bennfentes személynek, 2016. március 2-i 6,5 millió részvényre vonatkozó keretmegbízás ténye bennfentes információnak minősül. Utóbbi potenciálisan alkalmas volt az árfolyam pozitív befolyásolására, az észszerűen eljáró befektető befektetési döntése meghozatalakor nagy valószínűséggel azt felhasználta volna. Az információ lényeges is volt, a részvényárat 250 Ft-ig (BÉT-en elért maximális Nyrt. részvényár), a forgalmat pedig 4471,5%-kal megemelte. Rámutatott, hogy ha valamely bennfentes információval rendelkező személy piaci ügyletet hajt végre az említett információ által érintett pénzügyi eszköz vonatkozásában, ez egyben azt is jelenti, hogy e személy ezeket az információkat felhasználja. Az I. rendű felperes vételi szándéka, majd a külföldi leányvállalat értékesítésének pénzügyi zárása ugyan már korábban nyilvánosságra került, azonban a vételi keretmegbízás időpontjában (2016.03.02.) a részvényvásárlás volumene és időpontja nem volt a piaci szereplők előtt ismert, a BÉT ajánlati könyvébe az adott napon vált nyilvánosság az információ. Arról, hogy az I. rendű felperes tette a vételi ajánlatot, a piac csak a 2016. március 22-i Nyrt. közgyűlési határozat közzétételekor (2016.03.24.) értesült a nyilvánosság, a bennfentes információ tehát a II. rendű felperes részvényeladásáig nem került nyilvánosságra, így nem vesztette el bennfentes jellegét a II. rendű felperes kifogásolt ügyletkötését megelőzően. Eddig az időpontig azonban a külföldi leányvállalat értékesítéséből befolyt összeget már felhasználták a részvényvásárlásra. A II. rendű felperes az általa 6.500.000 db részvény vételére adott keretmegbízás nyilvánosságra hozatala előtt biztos lehetett abban, hogy a mintegy 2.700.000 db részvénye eladására adott megbízás teljesítése során nem indul esésnek a részvényárfolyam, viszont amennyiben a Vételi keretmegbízás ismertté válik, a tőkepiaci likviditás miatt biztosan bekövetkezett volna a részvényárak jelentős esése. A bennfentes kereskedelem tényállásának megvalósulását nem érinti, hogy az ügyletnek volt gazdasági racionalitása (pl. az árfolyamnyereség).

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[18] A felperesek az alperes határozata ellen külön-külön keresetet terjesztettek elő, amelyek tárgyalását az elsőfokú bíróság egyesítette.

[19] Az I. rendű felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kérte.

[20] Álláspontja szerint az alperes határozata sérti a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban. Ket.) 50. § (1) és (6) bekezdését, a Tpt. 2020. § b) pontját, 203. § (2) bekezdését, 204. § (2) bekezdését.

[21] Előadta, hogy az alperes téves tényállást állapított meg, azt nem is bizonyította, önkényesen kiemelt tényeket használt fel a piac állítólagos befolyásolásának bemutatására.

[22] Hangsúlyozta, hogy az Nyrt. csődegyezséget kötött, amely során hitelezői Nyrt. részvényeket szereztek. Ismert volt a piacon a csődeljárás befejezését követően az Nyrt. saját részvények vásárlására vonatkozó szándéka, továbbá az, hogy a külföldi leányvállalat eladásából származó vételárat saját részvény vásárlására kívánják fordítani. A 2015. december 8-i közleményt követően a részvények vásárlása meg is kezdődött. A külföldi leányvállalat eladásából befolyó vételár 80 Ft-tal megemelte az egy részvényre jutó nettó vagyon értékét, amely tény a részvény árfolyamára önmagában felhajtó hatással bírt, a 2016. február 29-i közlemény közzétételét követően az árfolyam természetes módon megemelkedett. A 2016. február 10. - 28. közötti vételi ügyleteinek elemzése alapján arra hivatkozott, hogy ügyleteinek volumene és árfolyama, valamint a részvények átlagárfolyamának emelkedése között nem állapítható meg összefüggés: több napon az átlagárfolyam alatt vásárolt részvényt, 2016. február 29. és március 1. között kisebb volumenben és az átlagárfolyamon (vagy az alatt) vett részvényeket.

[23] Hivatkozása szerint az ügyletek mindkét felperes vonatkozásában reális gazdasági célt szolgáltak: a cégcsoport különböző tagjai az Nyrt. csődegyezségét követően Nyrt. részvényeket vásároltak, cél a saját részvények cégcsoporton belüli meg-, illetve visszaszerzése volt. Az II. rendű felperes már 2016. január 7-én szerződést kötött a I. rendű felperessel a tulajdonában álló 2.716.137 db részvény adásvételére, a felek a szerződést 2016. február 29-én megerősítették. A II. rendű felperesnek sem fűződött érdeke az árfolyam felhajtásához, mert e szerződés értelmében az aktuális piaci árfolyamtól függetlenül jött létre az I. rendű felperessel kötött ügylete. Nem állt tehát egyik felperesnek sem érdekében az árfolyam beállítása. Azt is előadta, hogy az I. rendű felperes az Nyrt. részvényeket utóbb nyereséggel értékesítette.

[24] Sérelmezte továbbá, hogy az alperes kifogásolta azt is, hogy kölcsönből kezdte meg a részvényvásárlást.

[25] Az vételi ügyletek a Tpt. 203. § (2) és (3) bekezdése alapján egyébként sem minősülnek tiltott piacbefolyásolásnak, mert részvény-visszavásárlási program részeként képezték.

[26] Kifogásolta, hogy az alperes nem jelölte meg egyértelműen, hogy mely ügyletek és mely időszak valósították meg a tiltott piacbefolyásolást, továbbá, a mesterségesen rögzült árszintet sem bizonyította, annak összegét sem jelölte meg pontosan, határozatában több különböző árfolyamra hivatkozott. A mesterséges árszint meghatározására alkalmazott módszertant helytelenül választotta meg, nem vizsgálta a piacbefolyásolásra utaló magatartások vizsgálatakor figyelembe veendő körülményekről, az elfogadott piaci gyakorlat megállapításának folyamatáról, valamint a bennfentes információ nyilvánosságra hozatalának jogos érdekből történő késleltetésével kapcsolatos szabályokról szóló 28/2005. (VII.26) PM

rendelet előírásait. Tévesen alkalmazta továbbá a Felügyeleti Tanács 5/2006. (VII.6.) Ajánlás 42. és ii2. pontjaiban foglaltakat.

[27] Az II. rendű felperes keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését kérte.

[28] Álláspontja szerint a határozat sérti a Tpt. 201. §(1) bekezdés a) pontját, (3) bekezdés a) és b) pontját, (5) bekezdését, Tpt. 203. § (1) bekezdését, ellentétes a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (visszaélés) szóló 2003. január 28-i 2003/6/EK Irányelv (30) preambulumbekkezdésében, valamint az Európai Parlament és Tanács 596/2014/EU rendelet 9. cikk (5) bekezdésében foglaltakkal.

[29] Előadta, hogy az alperes jogszabálysértően minősítette a Vételi keretmegbízás volumenét és a megbízó személyét olyan új információnak, amely nem került még nyilvánosságra. A volumen és a megbízó személye nem bennfentes információ, mert nem tekinthető lényegesnek, továbbá alkalmasnak sem a pénzügyi eszköz árfolyamának lényeges befolyásolására. Álláspontja szerint legfeljebb a megbízás végrehajtásával megbízott személy lehetne bennfentes információ. A II. rendű felperes nem használta fel a megbízás során a Vételi keretmegbízás volumenére és a megbízó személyére vonatkozó információt, a részvényeinek értékesítése pedig egy korábbi megállapodás teljesítését szolgálta, ezért terhére jogsértés nem állapítható meg. Hivatkozása szerint az alperes jogszabálysértően állapította meg a bírság összegét és egyéb eljárási jogszabálysértéseket is elkövetett. Vitatta, hogy gazdasági érdeke fűződött volna az árfolyam beállításához, továbbá hivatkozott a Tpt. 203. § (1) bekezdés a) pontjában írt mentesülési okra. E körben új okirati bizonyítékot csatolt.

[30] Mindkét felperes vitatta a kiszabott bírságok törvényességét is. Állították, hogy az alperes az MNB tv. 75. § (4) bekezdésében írt mérlegelési szempontokat nem megfelelően és alaptalanul alkalmazta, nem indokolta kellőképpen a bírságszámítás módját, továbbá súlyosbító körülményként olyan körülményeket értékelt, amelyeket nem vehetett volna figyelembe.

Az elsőfokú bíróság és a Kúria korábbi döntései

[31] Az elsőfokú bíróság a 2019. január 31. napján meghozott 6.K.700.085/2018/19. számú, keresetnek helyt adó jogerős ítéletét az alperes felülvizsgálati kérelme alapján eljárt Kúria Kfv.I.35.346/2019/12. számú végzésével - annak felülvizsgálati kérelemmel nem támadott, a felperesek ügyféli jogainak sérelmére, továbbá a közös hatósági döntésre vonatkozó, keresetet elutasító részét nem érintve - hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította az ítélet teljességére és az indokolási kötelezettségre vonatkozó eljárási jogszabályok megsértése miatt.

[32] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban 2021. július 13. napján meghozott 23.K.701.032/2020/23. számú jogerős ítéletével a keresetet elutasította. A felperesek felülvizsgálati kérelme alapján eljárt Kúria a 2021. november 18. napján meghozott

Kfv.I.35.462/2021/6. számú végzésével a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érintette, támadott részében ismét hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Rögzítette, hogy a felperesek felülvizsgálati kérelmükben nem támadták a bírság mértékre vonatkozó ítéleti rendelkezést, ezért döntése a jogerős ítéletet ebben a részében nem érintette. Az eljárásjogi jogsértések és az anyagi jogszabályok téves értelmezése miatt elrendelt új eljárásra részletes iránymutatást adott a végzése [49] bekezdésében.

[33] Az elsőfokú bíróság a 2022. május 24. napján kelt 23.K.706.744/2021/6. számú ítéletével az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte.

[34] A Kúria a 2023. február 9. napján meghozott Kfv.V.35.375/2022/8. számú végzésével ezt a jogerős ítéletet is hatályon kívül helyezte, mert megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az új eljárásában figyelmen kívül hagyta a Kúria korábbi végzéseinek megállapításait, valamint a megismételt eljárásra vonatkozó, kötelező utasításait, ezért a jogerős ítélet az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértéssel került meghozatalra, így ismételt hatályon kívül helyezésének volt helye.

A jogerős ítélet

[35] Az elsőfokú bíróság a harmadik megismételt (negyedik elsőfokú) eljárásban meghozott jogerős ítéletével a keresetet elutasította.

[36] Ítélete jogi indokolásában megállapította, hogy az alperes határozatában a tényállást teljeskörűen feltárta, az annak alapjául szolgáló tényeket, adatokat megjelölte, határozatából a döntés alapjául szolgáló tények és a megállapított jogsértés közötti okozati összefüggés megállapítható volt, így a Ket. 50. § (1) és (6) bekezdése eljárása során nem sérült.

[37] Az I. rendű felperes terhére rótt piacbefolyásolást illetően abból indult ki, hogy a Tpt. 202. § b) pontjában foglalt árfolyambeállítás megvalósulásához két feltétel bizonyítása szükséges: a valós, a pénzügyi eszközre vonatkozó gazdasági cél hiánya és az ár rendellenes szinten történő rögzítése. Az árfolyam beállításának az I. rendű felperes magatartásának következményeként kell ténylegesen bekövetkeznie ahhoz, hogy a jogsértés megállapítható legyen. Rögzítette, hogy az alperes határozatának 14. oldalán megjelölte, hogy a 2016. február 10. és 2016. március 1. napja közötti limitáras megbízásokat követő vételi ügyleteket vizsgálva állapította meg az Nyrt. részvények árfolyamának mesterséges szintre való beállítását: az I. rendű felperes ezen időszakban az összes forgalmazott részvény mintegy 37%-át vásárolta meg, ezáltal mintegy 70 Ft-tal megemelte a részvények árfolyamát. Az ügyletkötéseinek kívül a vizsgált időszakban nem került nyilvánosságra olyan információ, amely a részvények árfolyamának ilyen mértékű elmozdulására egy észszerűen eljáró befektető várható magatartását alapul véve magyarázatot szolgáltatott volna. A vizsgált időszakban az I. rendű felperes vételi ügyletkötésének nagy volumene felerősítette az Nyrt. részvények vásárlására irányuló trendet, mindez azzal a következménnyel járt, hogy más tőkepiaci szereplőket is ezen trend kiterjesztésére ösztönzött. Ezt alátámasztják az alperesi határozat 15. oldalán szereplő adatok, mely szerint a 2016. február 10. napját megelőző 15

kereskedési napon még 16.223 db volt a BÉT-en forgalmazott Nyrt. részvények darabszámának átlaga, 2016. február 10. és március 1. napja közötti időszakban növekvő árfolyam mellett már 95.196 db, a felperes vételeinek figyelmen kívül hagyásával 59.679 db. Azzal, hogy az I. rendű felperes ügyleteivel jelentékeny forgalmat generált, az Nyrt. részvények árfolyamát egyértelműen megemelte. A részvény árának emelkedését egyértelműen a keresletnövekedés okozta.

[38] Megállapítása szerint az Nyrt. részvények visszavásárlásának az I. rendű felperes részéről nem volt észszerű gazdasági indoka, ugyanis a megszerzett saját részvényekkel szavazati jogot nem gyakorolhatott, döntési kompetenciájára az adott ügyletek nem voltak kihatással, és maga az Nyrt. is akként nyilatkozott, hogy 2016. február - márciusi időszak tekintetében az I. rendű felperes részére nem adott megbízást saját részvény vásárlására. Nem alapozhatja meg „a saját részvény vásárlását, mint észszerű gazdasági indokot” az sem, hogy az I. rendű felperes magatartásának gazdasági célja pozitív jelzések küldése lett volna a tőkepiac felé a kibocsátó Nyrt.-ről, illetve a részvényeiről. A gazdasági racionalitással ellentétben az is, hogy az I. rendű felperesnek többeltráfordítást kellett saját maga számára okoznia azáltal, hogy jelentős mennyiségű részvényt vásárolt és ezzel megemeli a részvények árfolyamát.

[39] Kifejtette, hogy a jogellenes magatartás jogkövetkezményei alól történő mentesülés megalapozásához a Tpt. 203. § (2), (3) és (4) bekezdésében foglalt feltételek fennálltát kellett volna az I. rendű felperesnek valószínűsítene, azonban maga sem jelölt meg olyan reális gazdasági célt, amely a nagymértékű saját részvényvásárlást megalapozhatta volna. Az, hogy 2015. december 8. napján a kibocsátó tájékoztatást tett közzé arra vonatkozóan, hogy megállapodás jött létre a külföldi leányvállalat értékesítéséről, önmagában a visszavásárlási folyamatot nem teszi gazdaságilag racionális indokká. A cégcsoport vásárlási stratégiája önmagában nem alapozhatta meg gazdasági racionális észszerűséget az ilyen nagy volumenű vásárlások tekintetében. Az I. rendű felperes a keresetlevelében nem hivatkozott arra, hogy a részvény visszavásárlási programja miként felelne meg a 2273/2003/EK rendeletben foglalt követelményeknek, így mentesülését ez sem alapozhatja meg. Megállapítása szerint a Tpt. 203. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezés az I. rendű felperes esetében nem értelmezhető.

[40] Úgy ítélte meg, hogy az alperes határozatában a 28/2005. (VI.26.) PM rendelet 2. §-a alapján értékelte a megbízásokat, a megkötött ügyleteket, azok darabszámát, összesített árfolyamát, vizsgálta azt is, hogy a kereskedésen belül az ügyletek mekkora hányadot képviseltek, a megkötött ügyletek eredményét az azok alapján bekövetkező árfolyamváltozást, az ügyletek napi lezárt pozíciókban megvalósuló arányát, az ár kialakulását a piaci folyamatok tükrében, és a Felügyeleti Tanács 5/2006. (VII.6.) Ajánlásának ii2. pontjának 18. és 42. pontja tekintetében is helytálló megállapítást tett.

[41] Az I. rendű felperes által csatolt magánszakértői véleményről az volt az álláspontja, hogy a szakértő következtetései levonásakor az elméleti, szakmai szempontokat nem vetette össze perbeli konkrét tényállással, amikor arról írt, hogy a peres iratokból nem állapítható meg az, hogy a külföldi operáció értékesítése és a befolyt vételárból saját részvény vásárlása miért nem indokolta a részvényár emelkedését. A magánszakértői vélemény figyelmen kívül hagyta azt tény, hogy az I. rendű felperes saját részvény vásárlásáról szóló döntés jóval az ügyletek lebonyolítása után vált nyilvánossá. E miatt az elsőfokú bíróság álláspontja szerint

magánszakértői véleményben foglaltak, az. I. rendű felperes keresetének alátámasztására nem voltak alkalmasak.

[42] A II. rendű felperes keresete kapcsán megállapította, hogy a II. rendű felperes a Tpt. 201. § (2) bekezdés g) pontja alapján bennfentes személynek, a 2016. március 2-i Vételi keretmegbízás, a megbízó személye és időpontja a Tpt. 201. § (3) bekezdés a) – b) pontja alapján bennfentes információnak minősül, amelyet a II. rendű felperes a saját részvényei értékesítésére adott megbízással felhasznált, így megvalósult a Tpt. 201. § (1) bekezdés a) pontja szerinti tiltott bennfentes kereskedelem tényállása. A Kúria Kfv.V.39.276/2010/10. számú ítéletére utalással kifejtette, hogy az az információ, amelynek nyilvánosságra hozatala valószínűleg jelentős hatást gyakorolna a pénzügyi eszköz árára olyan információ, amelyet az észszerűen eljáró befektető befektetési döntés meghozatalához nagy valószínűséggel felhasználna. Ha a bennfentes információval rendelkező piaci ügyletet hajt végre ezen információ által érintett pénzügyi eszközre, ez egyben azt is jelenti, hogy e személy ezeket az információkat felhasználja. Felhasználás akkor áll fenn, ha olyan személy vásárol, vagy idegenít el pénzügyi eszközöket, aki tudja, vagy akinek tudnia kellett volna, hogy a birtokában lévő információ bennfentes információ. A II. rendű felperes bennfentes személy volt, bennfentes információval rendelkezett és ahhoz kapcsolódó pénzügyi döntéseket hozott. Az, hogy a részvények vételára már a tranzakciót megelőzően meghatározásra került, a bennfentes kereskedelem megtörténte szempontjából nem rendelkezik relevanciával, mivel a bennfentes kereskedelmet megalapozó alperesi megállapítások alapjai azok a magatartások voltak, melyek elvezettek a korábbi szerződésben meghatározott vételáron történő vételhez. A II. rendű felperes tekintetében így, a Tpt. 203.§ (3) bekezdése szerinti mentesség nem áll fenn.

[43] Az I. rendű felperes nagy mennyiségű vásárlására vonatkozó információ már nyilvánosságra került, de az ügyletkötés tervezett, konkrét időpontja nem. Ugyan 2016. március 2. napján sor került a BÉT ajánlati könyvébe annak bevezetése, hogy rendkívül nagyszámú Nyrt. részvényt kívánnak megvásárolni a tőkepiacon, azonban a tőkepiac szereplői ekkor arról még nem szerezhettek tudomást, hogy a vételi megbízásokat az I. rendű felperes adta. Ez a tény csak 2016. március 22. napján vált nyilvánossá. Azaz az, hogy ki fogja ezt a nagy mennyiségű részvényt megvásárolni, 2016. március 22. napjáig a II. rendű felperes birtokában lévő bennfentes információnak minősült.

[44] A II. rendű felperes az I. rendű felperes képviselőjében eljárva 2016. március 2. napján a 9 óra 2 perc 38 másodperc időpontban rögzített telefonbeszélgetésben az Nyrt. részvények 250 Ft limitáron való vásárlására megbízást adott, írásbeli vételi keretmegbízást is küldve az erre megbízottnak. Majd ezt követően a II. rendű felperes az I. rendű felperes képviselőjében a 9 óra 4 perc 33 másodperc időpontban rögzített telefonbeszélgetésben ismételten Nyrt. részvényekre vonatkozó vételi megbízást adott 250 Ft limitáron az ügyletkötőnek, ezt követően pedig a II. rendű felperes a saját cselekvősege eredményeképp keletkezett bennfentes információ birtokában, melyet még az I. rendű felperes törvényes képviselőjében eljárva keletkeztetett, már természetes személyként saját tulajdonú 2.716.137 db Nyrt. részvényre vonatkozó eladási megbízást adott ugyanannak az ügyletkötőnek, 249 Ft limitáron. A II. rendű felperes, mint magánszemély részvényeinek eladására vonatkozó megbízás adása révén a bennfentes kereskedelem fogalmi elemei teljessé váltak {Európai Unió Bírósága C-302/20. (A-ügy) [33] bekezdés}, a II. rendű felperes által a vételekhez és eladásokhoz felhasznált információ nem egyéni tudásán alapult, hanem azokhoz bennfentes pozíciója révén jutott.

[45] A piacfelügyeleti bírság meghatározása tárgyában is törvényesnek ítélte az alperes határozatát a 23.K.701.032/2020/23. számú ítélete [71] - [74] bekezdéseiben szereplő indokok szó szerinti megismétlésével.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[46] A jogerős ítélet ellen a felperesek felülvizsgálati kérelmet terjesztettek elő.

[47] Felülvizsgálati kérelmükben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen helyette a keresetüknek helyt adó ítélet meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását kérték.

[48] Álláspontjuk a jogerős ítélet sérti a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. § (1) bekezdését, 221. § (1) bekezdését, 275. § (5) bekezdését és 336/A. § (2) bekezdését, a Tpt. 201. §-át, 202. § b) pontját, 203. § (1) bekezdés a) pontját és a Ket. 72. § (1) bekezdését. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerűtlen és iratellenes mérlegelésével, helytelen jogértelmezésre alapítva, és a saját korábbi helyes megállapításainak ellenére jutott arra a téves következtetésre, hogy a keresettel támadott határozat jogszerű.

[49] Előadták, hogy

1. a jogerős ítéleten végighúzódik az az önkényes koncepció, hogy a részvényárfolyamok emelkedésének ténye megegyezik az árfolyam mesterséges szinten történő rögzítésének tényével. Az elsőfokú bíróság téves koncepciója mentén egyoldalúan építette fel a tényállást és értékelte az egyébként semleges tényeket (árfolyammozgások, I. rendű felperes kereskedésének volumene, időpontja).

2. Az elsőfokú bíróság nem jelölte meg egyértelműen, hogy miben látja az I. rendű felperes vételi ügyleteinek jogsértő jellegét. Az ítélet több megfogalmazásából arra lehet következtetni, hogy a vételi ügyletek volumenét értékeli olyannak, amely miatt bekövetkezett az állítólagos mesterséges árrögzítés. Tette ezt annak ellenére, hogy az alperes több alkalommal rögzítette, hogy kiugróan magas volumen jelen ügyben nem merült fel, az ügyletek számát az alperes nem találta jogsértőnek, illetve a felperesek részletesen kimutatták, hogy az eljárásban vizsgált nyolc kereskedési naptól az I. rendű felperes két napon egyáltalán nem kereskedett Nyrt. részvényekkel, négy napon pedig a tranzakciói nem haladták meg a piac többi szereplője által mozgatott volument.

3. Az elsőfokú bíróság semmilyen bizonyítékot nem jelölt meg a felperesi vételi ügyletek állítólagos jogsértő jellegével vagy az alperes által kifogásolt vételi technikával kapcsolatban. Az I. rendű felperes ügyletei tényleges piaci tranzakciók voltak, amelyek reális értéken jöttek létre, az eljárás során részletesen kifejtettek szerint az árfolyam fundamentumokkal

alátámasztott, nyilvánosan közzétett és az alperes által is ismert pénzügyi beszámolók és közgyűlési döntések alapján.

4. Az elsőfokú bíróság a piacbefolyásolás kapcsán olyan táblázatokra, számításokra hivatkozott, amelyet sem a határozat, sem a közigazgatási eljárás iratanyaga nem tartalmaz, és amelyeket az immáron hét éve folyó pereskedés alatt az alperes nem bocsátott rendelkezésre.

5. Az elsőfokú bíróság a téves koncepciójának megfelelően egyoldalúan értékelte a felperesek által gazdasági racionalitás körében tett előadásait. Figyelmen kívül hagyta, hogy a tőkepiac szereplői az árfolyamnyereségen kívül számos egyéb okból vásárolhatnak részvényt (osztalékjövdelem, stratégiai pozíciók megerősítése, felvásárlás előkészítése, stb.). A cég vagy cégcsoport saját részvényeinek vásárlása esetén pedig tipikusan nem az árfolyamnyereség elérése, hanem pl. a felvásárlás elleni védekezés, a munkavállalók javadalmazása, vagy, mint a jelen esetben, a tőkeszerkezet optimalizációja a cél.

6. Az elsőfokú bíróság következetesen figyelmen kívül hagyta a felperesek által az Nyrt. részvények visszavásárlása körében előadott tényeket és bizonyítékokat, továbbá hiányos, iratellenes és ellentmondásos tényeket rögzít.

7. Ugyancsak iratellenes megállapításokat tett a felperesek által csatolt magánszakértői véleménnyel kapcsolatban is, és abból okszerűtlen és téves következtetéseket vont le.

8. Mindemellett a piacbefolyásolási tényállás kapcsán olyan mentességi okokat elemzett, amelyekre keresetükben nem hivatkoztak,

9. ugyanakkor ismét elmulasztotta értékelni az I. rendű felperes által benyújtott szerződéseket, amelyek alátámasztják, hogy a II. rendű felperesnek sem állt érdekében az árfolyam felhajtása, hiszen a szerződések alapján az ő ügylete OTC piacon is teljesült volna.

10. Végül kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság ítéletben tévesen olyan jogszabályi hivatkozásokra tett utalást, amelyek nem vonatkoznak az eljárás alapjául szolgáló ügyletekre. A Felügyeleti Tanács 5/2006. (VII.6.) Ajánlásának ii2. pontjának 18. pontjában foglaltakat „egyértelműen” alkalmazhatónak tartja a felperesi ügyletekre, mint származékos ügyletekre. Ez a következtetés teljesen okszerűtlen és iratellenes is, hiszen a felperesi ügyletek természetesen nem minősülnek származékos ügyleteknek, és a közigazgatási eljárás és a peres eljárás egyetlen adata sem enged erre következtetni.

[50] Előadták, hogy az Nyrt. korábban részvényei 70%-nak visszavásárlásáról döntött, majd a külföldi leányvállalat értékesítésének 2015. december 8-i bejelentése 19 Ft-tal, majd a tranzakció pénzügyi zárása 80 Ft-tal megemelte a részvények árfolyamát. Az elsőfokú bíróság nem értékelte, hogy ezen tények közgazdasági indokok miatt önmagukban árfolyamfelhajtó hatásúak. Az I. r. felperes ügyleteinek célja a piac és az alperes számára is ismert módon az Nyrt. csődegyezségi megállapodásának teljesítését követően a társaság működésének és tulajdonosi struktúrájának konszolidációja volt a részvényesi elvárásoknak és döntéseknek megfelelően. Ennek keretében az Nyrt. és kapcsolt vállalkozásai, közöttük az I. r. felperes, szabad forrásaikból folyamatosan vásároltak részvényeket, amelyről az Nyrt. nyilvános

közleményeivel tájékoztatta a piacot és közvetlenül az alperest is. Ezt követően a részvények átadásra kerültek az Nyrt. részére, amely bevonta azokat a piac és az alperes megfelelő tájékoztatása mellett. Ezzel a cégcsoport a rendelkezésre álló pénzügyi források függvényében lehetőséget teremtett részvényeik értékesítésére azon tulajdonosok számára, akik a csődegyezség következtében váltak tulajdonossá, egyben növelte a társaságban részvényesi pozíciót tartani szándékozó részvényesek papírjainak értékét is.

[51] A felperesi cégcsoport észszerűen, és a fentiekkel összhangban járt el akkor is, amikor az eladás alatt álló leányvállalatában keletkező szabad pénzügyi forrást nem arra használta fel, hogy az eladó leányvállalat vásároljon Nyrt. részvényeket, amelyeket aztán megszerez a leányvállalat vevője. Ehelyett a külföldi leányvállalatban keletkező szabad forrást áthelyezték az I. rendű felperesbe, és az hajtotta végre a tranzakciókat. Észszerűen, jogkövető és körültekintő módon járt el az I. rendű felperes akkor is, amikor a rendelkezésre álló pénzforrást nem „öntötte” a piacra, mert ez azonnali, jelentős áremelkedést okozott volna.

[52] A keresetlevélhez csatolt szerződések pedig alátámasztják, hogy a II. rendű felperesnek sem állt érdekében az árfolyam felhajtása, hiszen az ő ügylete OTC piacon is teljesült volna a korábban megkötött szerződések alapján.

[53] Az elsőfokú bíróság ugyancsak figyelmen kívül hagyta az I. rendű felperes által az eljárás során következetesen előadott tényt, amely szerint a részvények árfolyama nem rögzült mesterséges szinten a vizsgált időszakban. Az árfolyammozgások teljesen normálisnak tekinthetők, azok a részvénytőkepiaci sajátosságaiból következtek, és az árfolyam önkényesen figyelmen kívül hagyott eseményeknek köszönhetően emelkedett meg: külföldi leányvállalat értékesítésének és a vételár Nyrt. részvény vásárlására történő fordításának bejelentése továbbá, hogy a társaság megvette az Nyrt. részvények 70%-át, amely nyilvánvalóan árfolyam-emelkedéssel jár, ez azonban önmagában nem lehet jogsértő. Az I. rendű felperes ügyletei tényleges piaci tranzakciók voltak, amelyek reális értéken, fundamentumokkal alátámasztott (nyilvánosan közzétett és az alperes által is ismert pénzügyi beszámolók és közgyűlési döntések alapján) árfolyamon, a részvény könyv szerinti értéke alatt jöttek létre.

[54] Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a Kúria iránymutatásainak teljesítését mellőzve nem vizsgálta, hogy az árfolyam állítólagos beállítása ténylegesen az I. rendű felperes magatartásának következményeként következett-e be, így azt sem, hogy az I. rendű felperes és más piaci szereplők vásárlásai, azok nagysága miként hatott a részvények árára, hogy az I. rendű felperes információi, azoknak a piac más szereplői számára történő nyilvánosságra hozatala mikor történt meg, és azok milyen irányba befolyásolták a részvények árának mozgását, továbbá nem értékelte I. rendű felperes keresetében foglalt tényeket, folyamatokat, bizonyítékokat (pl. a közigazgatási eljárás során meghallgatott tanúk vallomása, szakértői vélemény, szerződések). Ezen túlmenően a Kúria végzésben foglalt, a 28/2005. (VII.26) PM rendelet 2. §-ban, továbbá a Felügyeleti Tanács 5/2006. (VII.6.) Ajánlás 42. és ii2. pontjaiban foglaltakra vonatkozó felhívásnak teljesen hibásan tett eleget, amikor egyrészt az Ítélet [52] bekezdésében olyan értékelésekre, számításokra és vizsgálatokra hivatkozott iratellenesen, amelyek igazolhatóan nem kerültek az alperes részéről elvégzésre, másrészt az ajánlás megjelölt pontjait tévesen alkalmazta, így - többek között - a perben vizsgált ügyleteket származékos ügyleteknek minősítette.

[55] A II. rendű felperes vonatkozásában arra hivatkoztak egyrészt, hogy az elsőfokú bíróság a keresetlevelében felhozott mentességi okot [Tpt. 203. § (1) bekezdésének a) pont] egyáltalán nem értékelte, helyette nem hivatkozott mentességi okot vizsgált [Tpt. 203. § (3) bekezdés], másrészt arra, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a bennfentesnek minősített ügyletet a II. rendű felperes a bennfentesnek minősített információ birtokba jutásának időpontját megelőzően, 2016. január 7-én és február 29-én kötött megállapodás alapján teljesítette, ezért a Tpt. 203 § (1) bekezdés a) pont alapján az nem minősülhet bennfentes kereskedelemnek. Harmadrészt álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság téves jogalapon állapította meg a II. rendű felperes bennfentes személyi minőségét [Tpt. 201. § (2) bekezdés g) pont], negyedrészt a jogerős ítélet [55] bekezdésében és [66] - [69] bekezdéseiben iratellenesen rögzítette azt is, hogy mit minősített az alperes a határozatában bennfentes információnak.

[56] Hangsúlyozta, hogy az alperesi határozatban bennfentes információként megjelölt Vételi keretmegbízás nem lehet bennfentes információ, mert az csupán a vétel lehetőségét, nem pedig a konkrét vételi megbízást jelenti, és így iratellenes a jogerős ítélet [68] bekezdésében foglalt azon megállapítás is, amely szerint a II. rendű felperes a keretmegbízás beadásának pillanatában rendelkezett azzal az információval, hogy az adott napon hány darab Nyrt. részvényre vonatkozó vételi megbízás fog megjelenni a BÉT ajánlati könyvében, és hogy azt milyen áron kívánják megvásárolni. Adott tényállás tekintetében a keretmegbízás, a konkrét megbízás, a vevő személye, az ügyletkötés időpontja más és más információ, melyek külön vizsgálat tárgyát kellene, hogy képezzék. Amennyiben a Vételi keretmegbízás (vagy akár az az alapján adott konkrét megbízás) önmagában bennfentes információ lenne, akkor a részvénytársaságoknak a saját részvények megvásárlására vonatkozó közgyűlési döntés meghozatalát és nyilvánosságra hozatalát követően, a részvényvásárlásokra nyitva álló akár 18 hónapos időszak alatt, a végrehajtása során minden egyes részvényvásárlásra vonatkozó megbízást előzetesen közzé kellene tenniük, hiszen a bennfentes információkat a nyilvánosan működő részvénytársaságoknak nyilvánosságra kell hoznia. Ezzel szemben ezt a nyilvánvalóan észszerűtlen, szükségtelen és legtöbb esetben megvalósíthatatlan magatartást a részvénytársaságok nem gyakorolják és maga alperes, mint felügyeleti szerv sem követeli meg, hiszen a közgyűlési döntés nyilvánosságra hozatalát követően az egyes vételi (akár keret-, akár konkrét) megbízások már nem tekinthetők önmagukban bennfentes információknak. Mindemellett állította, hogy a II. rendű felperes nem használta fel a bennfentesnek minősített információt [2003/6/EK Irányelv (30) preambulum bekezdése, C-45/08. (Spector) ítélet 60. pont, Európai Parlament és Tanács 596/2014/EU rendelet 9. cikk (5) bekezdés]. A Limitáras keretmegbízással kapcsolatban nem alkalmazható az arra vonatkozó vélelem, hogy a II. rendű felperes a bennfentes információt felhasználta.

[57] Összefoglaló álláspontjuk szerint a korábbi ügylet végrehajtására vonatkozó jogszabályi mentesség a bennfentes kereskedelem megállapíthatóságát *ex lege* kizárja, az alperes határozatában bennfentes információként a Vételi keretmegbízást jelölte meg, valamennyi lényeges információ nyilvános volt az ügyletkötést megelőzően, és a konkrét megbízás sem minősíthető bennfentes információnak. Az elsőfokú bíróság iratellenesen állapította meg, hogy a II. rendű felperes elsőként az I. rendű felperes nevében adott vételi, majd ezt követően saját nevében adott eladási megbízást a brókernek. A valóságban (és az alperesi határozat szerint is) ez fordítva történt.

[58] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

[59] Előadta, hogy a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal szemben az elsőfokú bíróság eleget tett a Kúria iránymutatásainak. Az I. rendű felperes vételi ügyleteit, folyamatát, és nem csak azok volumenét értékelve helytállóan állapította meg, hogy azok a részvényár mesterséges szinten való rögzítését eredményezték. A tényeket nem koncepciózusan, hanem a bizonyítékok alapján értékelte. Az alperes utalt arra, hogy önmagában az, hogy az I. rendű felperes valós tranzakciókat bonyolított, nem zárja ki a tiltott piacbefolyásolás megállapíthatóságát. Az ügyletek gazdasági racionalitásával kapcsolatban fenntartotta határozati álláspontját, hangsúlyozva, hogy mindennek a tiltott piacbefolyásolás szempontjából nincs perdöntő jelentősége. Az elsőfokú bíróság nem tett iratellenes megállapításokat, és az, hogy a keresetlevelekben nem szereplő mentességi okokat is elemzett, illetve az ügyben nem alkalmazható jogszabályokra is utalt, a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését nem eredményezheti. Hangsúlyozta, hogy a felperesek a keresetlevelükhöz csatolták elsőként a közöttük létrejött szerződéseket, így azokat az eljárása során nem értékelhette. Ezen túlmenően részletesen kifejtette álláspontját a magánszakértői véleménnyel kapcsolatban.

[60] A II. rendű felperest illető felülvizsgálati kérelemre előadta, hogy az elsőfokú bíróság az ítélete [55] - [72] bekezdéseiben kimerítően rögzítette a II. rendű felperes jogsértő magatartásával kapcsolatos álláspontját: az indokolás tartalmazza az ítélet ezen része alapjául szolgáló jogszabályokat, továbbá azt, hogy a II. rendű felperes miért minősült bennfentes személynek, mi volt a bennfentes információ, illetve miben állt a bennfentes kereskedelem, a jogerős ítélet az e körben szükséges, egyúttal elégséges indokolást tartalmaz.

A Kúria döntése és jogi indokai

[61] A felperesek felülvizsgálati kérelme részben alapos.

[62] A Pp. 271. § (2) bekezdése értelmében a jogerős ítélet felülvizsgálatát a fél jogszabálysértésre hivatkozással kérheti. A felülvizsgálati eljárásban a Kúria azt vizsgálja, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt körben jogszabálysértő-e.

[63] A Pp. 275. § (1) - (4) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozatot a rendelkezésre álló iratok alapján a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül, bizonyításnak nincs helye. Az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással nem bíró eljárási szabály megsértésének kivételével a jogszabálysértő jogerős határozatot egészben vagy részben hatályon kívül helyezi, és ha a döntéshez szükséges tények megállapíthatók, helyette a jogszabályoknak megfelelő új határozatot hoz, egyébként az ügyben eljárt elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozathozatalára utasítja.

[64] A Kúria kiemeli, hogy az elsőfokú bíróság a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítéletet a negyedik elsőfokú eljárásban hozta, eljárása során köteles volt figyelembe venni a Kúria korábbi végzéseinek megállapításait, valamint a megismételt eljárásra vonatkozó, a Pp. 275. § (5) bekezdése értelmében kötelező utasításait. A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság logikailag megkísérelte követni a Kúria iránymutatásait, azonban a kereseti hivatkozások és az alperes határozati álláspontjának összevetése, majd a bizonyítékok értékelése útján a jogszabályi rendelkezéseken alapuló jogkövetkeztetések levonása a jelen felülvizsgálat alapjául szolgáló megismételt eljárásban is csak kisebb részben teljesült, ezért a jogerős ítélet továbbra sem alkalmas a jogvita végleges lezárására.

[65] A Kúria elsőként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott ítéletével a megismételt eljárás tárgyát nem képező piacfelügyeleti bírság meghatározását támadó kereseti kérelmek tekintetében is ítéletet hozott.

[66] Az elsőfokú bíróság 23.K.701.032/2020/23. számú ítéletének felülvizsgálata során a Kúria Kfv.I.35.462/2021/6. számú végzésének [41] bekezdésében is rögzítette, „(...) *hogy a felperesek felülvizsgálati kérelmükben nem támadták a bírság mértékre vonatkozó ítéleti rendelkezést, ezért a Kúria döntése a jogerős ítéletet ebben a részében nem érinti.*” Az elsőfokú bíróság 23.K.701.032/2020/23. számú ítélete tehát a piacfelügyeleti bírság összege vonatkozásában jogerőre emelkedett, a rendelkezés jogerejét a későbbi bírósági eljárások és határozatok sem érinthették. E tényre a Kúria Kfv.V.35.375/2022/8. számú végzésének [29] bekezdésében külön fel is hívta az elsőfokú bíróság figyelmét. Ennek ellenére az elsőfokú bíróság ítéletében a piacfelügyeleti bírság meghatározása tárgyában ismét döntött úgy, hogy szó szerint megismételte a 23.K.701.032/2020/23. számú ítélete [71] - [74] bekezdéseiben szereplő indokokat.

[67] A Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 228. § (1) bekezdése szerint *„Az a határozat, amely fellebbezéssel nem támadható meg, kihirdetésével (218. §) emelkedik jogerőre; azok a határidők azonban, amelyeket a határozat jogerőre emelkedésétől kell számítani, a határozatnak a fellebbezés történt közlésétől (219. §) kezdődnek.*” A Pp. 229. § (1) bekezdése kimondja, hogy *„A keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanabból a tényalapból származó ugyanazon jog iránt ugyanazok a felek – ideértve azok jogutódait is – egymás ellen új keresetet indíthassanak, vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék (anyagi jogerő).*”

[68] A piacfelügyeleti bírság összegének meghatározására vonatkozó, a 23.K.701.032/2020/23. számú ítélet [71] - [74] bekezdéseiben szereplő ítéleti rendelkezés anyagi jogerőre emelkedett, azt a Kúria eljárása nem érintette, így az ítélet piacfelügyeleti bírság kiszabását törvényesnek ítélt része ítélt dolog (*res iudicata*), ezért arra a negyedik elsőfokú, egyben harmadik megismételt eljárás és az abban hozott ítélet nem terjedhetett volna ki.

[69] Az ítélet dolog a bíróság által a per bármely szakaszában hivatalból figyelembe veendő pergátló akadály.

[70] A Kúria ezért a Pp. 270. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó 130. § (1) bekezdés d) pontja, 157. § a) pontja, illetve 158. § (1) bekezdése alapján a jelen felülvizsgálati eljárás tárgyát képező jogerős ítélet [73] - [76] bekezdéseit a Pp. 275. § (2) bekezdés alkalmazásával *hivatalból* a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján – e körben új eljárás elrendelése nélkül - hatályon kívül helyezte. Az eljárás e körben történő megszüntetésére a Kúria azért nem látott lehetőséget, mert nem a felperesek, hanem az elsőfokú bíróság tette a harmadik megismételt eljárás tárgyává a kereset ítélt dolognak minősülő részeit.

[71] A megismételt eljárás tárgyát kizárólag a felperesek terhére megállapított jogsértés vizsgálata képezhette.

[72] A Kúria korábbi végzéseiben az elsőfokú bíróság részére azon általános utasításon túl, hogy a megismételt eljárást köteles a hatályon kívül helyező végzéseiben megfogalmazottak szerint lefolytatni, a felperesek keresetleveleiben állított jogszabálysértések elbírálásához szükséges tényeket ítéletében rögzíteni, azokat az irányadó törvényi tényállásokkal egybevetni és a döntése indokait a tényekkel, bizonyítékokkal alátámasztani, mind a tiltott piacbefolyásolás, mind a bennfentes kereskedelem vonatkozásában az kereset elbírálásának egyes lépéseire az elbírálandó szempontok leírása mellett részletes iránymutatást adott.

[73] A felülvizsgálati kérelem alapján a Kúria vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság az utasításait teljesítette-e, eleget tett-e a Kúria iránymutatásainak megfelelően a kereset érdemi elbírálására vonatkozó kötelezettségének.

[74] Az I. rendű felperes keresetét elsősorban arra alapította, hogy az alperes önkényesen, azaz összefüggéseiből kiragadva vizsgálta a részvényvásárlásait, nem vette figyelembe, hogy a cégcsoport az Nyrt. döntéseinek megfelelően, a korábban megkötött csődegyezség folytán tulajdonossá vált hitelezőitől vissza kívánta tulajdonrészüket vásárolni, ezáltal javítani kívánta az Nyrt. gazdasági-pénzügyi pozícióit. A részvények értéke a külföldi leányvállalat értékesítése következtében fundamentumokkal alátámasztva emelkedett, azonban továbbra is a könyv szerinti értéke alatt maradt. A keresete alátámasztásaként hivatkozott az Nyrt. saját részvény vásárlására vonatkozó közleményeire, igazgatósági határozataira, a korábbi hitelező befektetők képviselőinek tanúvallomásaira, valamint a magánszakértői véleményre. Álláspontja szerint a vásárlásai e folyamatba illeszkedtek, szándékai, a saját részvény vásárlás egyes lépései ismertek voltak a piac szereplői előtt, és a vásárlások sem volumenükben, sem árfolyamukat illetően nem tekinthetők gazdaságilag indokolatlannak, a kialakult árfolyam pedig mesterségesnek, rendellenesnek.

[75] A Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet I. rendű felperes keresetének elbírálásához szükséges tényállása nem tartalmazza a kereseti előadáshoz kapcsolódó, a bíróság által megállapított tényeket: milyen előzményei voltak a saját részvény vásárlásnak, az hogyan zajlott és milyen eredménnyel járt. Hiányzik az ítéletből az I. rendű kereseti előadásához elengedhetetlen tények - cégcsoport szintű folyamatok - rögzítése, majd jogi indokolásából ezek elemzése, a közigazgatási eljárás során beszerzett (tanúvallomások, társasági határozatok, közlemények, interjú), illetve a perben előterjesztett (szerződések, magánszakértői vélemény) bizonyítékok értékelése, azoknak az alperesi határozatban megállapított tényekkel való összevetése, majd mindezekből az alperes által állított tiltott

piacbefolyásoló folyamatnak és eredményének a vizsgálata, az I. rendű felperes magatartásának mindezek tükrében történő értékelése, illetve a bíróság jogszabályokkal és bizonyítékkal alátámasztott jogkövetkeztetéseinek levonása is. Ezen hiányosságok okán az elsőfokú bíróság I. rendű felperesi keresetet elutasító döntése megalapozatlan, és mint ilyen jogszabálysértő [Pp. 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés].

[76] A jogerős ítélet [38] – [54] bekezdéseiben szerepel a tiltott piacbefolyásolásra vonatkozó rész.

[77] Az elsőfokú bíróság kizárólag a vásárlások volumenét (a tárgyidőszakban az összes részvényvásárlás 37%-át az I. rendű felperes bonyolította), illetve a részvényár felperesek által sem vitatott emelkedését értékelte, és ebből vonta le azt a következtetést, hogy a részvényvásárlásoknak nem volt gazdasági indoka. A jogerős ítéletből kitűnően az elsőfokú bírósága piacbefolyásolás körében a gazdasági indokolatlanság tartalmát is tévesen értelmezte.

[78] A Tpt. 202. § b) pontja szerint piacbefolyásolásnak minősül olyan ügylet kötése vagy ügylet kötésére való megbízásadás, amely az adott pénzügyi eszköz árfolyamát mesterséges vagy rendellenes szinten rögzíti. Ezen rendelkezés alkalmazásakor gazdasági racionalitás a piac észszerű, azaz közgazdasági szabályok szerinti működését jelenti. A gazdasági racionalitás elsősorban a mesterséges/rendellenes árfolyamszint körében értékelendő körülmény, és mindenekelőtt annak vizsgálatát igényli, hogy egy adott személy tevékenysége a pénzpiac működésébe illeszkedik-e, vagy az a pénzpiac törvényszerűségeit visszaélészerűen, az általa elérni kívánt, a pénzpiaci stabilitással ellentétes, így jogellenes cél megvalósítása érdekében fejti ki. A tiltott piacbefolyásolás visszaélészerű magatartást jelent. A visszaélészerűen megvalósított ügylet az adott személy szempontjából ugyanakkor lehet gazdaságilag racionális (pl. a pénzpiacon nagyobb értékkel rendelkező részvény vásárlása), de az alkalmazandó törvényi tényállás szempontjából az az objektív tény megvalósulása vizsgálandó elsőként, hogy az adott személy magatartásának eredményeként – a pénzpiaci szabályok rendeltetésellenes kihasználása miatt mesterséges/rendellenes szinten rögzült-e az árfolyam. Mesterséges/rendellenes az a szint, amelyet nem a piac rendes szabályok szerinti működése hoz létre, hanem az az adott személy célzatos - jelen esetben a részvényárfolyam növelése érdekében kifejtett – tevékenységének, ügyleteinek az eredménye.

[79] Az elsőfokú bíróság által vizsgált körülmények (pl. kölcsönből való vétel, az alapító későbbi döntése az I. rendű felperes részvényvásárlására) csak másodlagosan vizsgálhatók (mint ahogy tette ezt az alperes is). Ezen körülményeket megelőzően, elsődlegesen az I. rendű felperes ügyleteiről a pénzpiaci racionalitás tükrében kellett volna állást foglalni. E körben nem maradhatott volna el a felperes által előadott tények és bizonyítékok (kereskedési adatok, tanúvallomások, szakértői vélemény, társasági határozatok) értékelése, illetve azoknak az alperes határozatában foglalt következtetéseivel történő ütköztetése. Ennek hiányában az elsőfokú bíróság az I. rendű felperes keresetének lényegéről való döntéshez szükséges vizsgálatot nem végezte el, és kizárólag olyan körülményeket értékelt a jogsértés alátámasztására (kölcsönfelvétel, magasabb árfolyamon való vétel indokolatlansága, stb.), amelyeket maga az alperes is csak a megvalósult jogsértés további alátámasztására tartott alkalmasnak.

[80] A jogerős ítéletből teljesen hiányzik a felperes által keresetlevelében felsorakoztatott tények és bizonyítékok (a csatolt két szerződés, tanúvallomások, társasági határozatok, közlemények, interjú, magánszakértői vélemény) értékelése és az alperesi ténymegállapításokkal, bizonyítékokkal való összevetése a körben, hogy a felperes által megvalósított, célzatosan az árfolyam növelését célzó vételek, azaz mesterséges folyamat, vagy a piac normális és szabályszerű törvényszerűségei miatt emelkedett a részvények árfolyama.

[81] Tekintettel kellett volna lenni arra is ezen vizsgálat lefolytatásakor, hogy a felperesi hivatkozások szerint a cégcsoport terveinek megvalósításába illeszkedett az I. rendű felperes részvényvásárlása. A részvényárra ható tényezők cégcsoporttal kapcsolatos, a pénzpiacra, ezen belül a részvényárra esetlegesen ható egyes események (pl. közzétételek, más szereplők vásárlásai, stb.) összefüggéseikben való vizsgálata nem lett volna mellőzhető, és nem lett volna leszűkíthető az elemzés kizárólag az I. rendű felperes cselekményeire, ugyanis maga az alperes is elismerte, hogy a részvényárra számos tényező kihatással bírt, továbbá az alperes is értékelte a cégcsoport egyes tagjaival kapcsolatos tényeket.

[82] Az elsőfokú bíróságnak tehát a kereset alapján azt kellett volna vizsgálnia, hogy megalapozott-e az alperes azon megállapítása, hogy a felperes 2016. február 10-től indított részvényvásárlásai a pénzpiacon a II. rendű felperes részvényeladása kedvező piacának megteremtését célozták, és mintegy megadták a kezdőlökést az árfolyam emelkedéshez. Ha ez a bizonyítékok, adatok alapján megállapítható, akkor értékelendő, hogy ez a kezdő lökés ahhoz vezetett-e, hogy a részvény árfolyamát mesterséges vagy rendellenes szinten rögzítette. Mesterséges vagy rendellenes az az árfolyamszint, amely nem a pénzpiac szabályai, működése szerinti részvényárat tükrözi.

[83] A Kúria rámutat, hogy iratellenes az elsőfokú bíróság hivatkozása, mely szerint a magánszakértő kizárólag általános megállapításokat tett. A szakértő a felperesek előadásával összhangban kifejtette, hogy a rendelkezésére bocsátott peres iratokból nem állapítható meg – egyebek mellett - arra vonatkozó érvelés, hogy a külföldi leányvállalat értékesítése, a saját részvényvásárlási szándék bejelentése (nyilvánosságra hozatala), majd az abból befolyó vételár miatt nem növelte meg közgazdasági indokok alapján a részvények árfolyamát. Kifejtette a szakértő azt is, hogy álláspontja szerint a külföldi leányvállalat értékesítése és a közzététele vagyonnövekedést eredményezett, az a részvények értékét is emelte, de a tőzsdei részvényár így is a saját tőke alapján számított részvényérték alatt maradt. A szakértő szerint a saját részvény vásárlásának kommunikációja is árfolyamemelő hatású, részvényérték emelkedésének, a saját részvény vásárlási szándék bejelentésének az árfolyamban piaci viszonyok között meg kell jelennie. Elemezte a szakértő az I. rendű felperes ügyleteit, azok volumenét, árfolyamát az egyéb ügyletekhez viszonyítva is, és kifogásolta, hogy a rendellenes/mesterséges ár viszonyítási alapja, azaz a piaci ár az alperes által nem került rögzítésre. Hangsúlyozta emellett, hogy a piaci ár meghatározásakor figyelemmel kell lenni arra is, hogy az árfolyam változása közgazdasági folyamatok (a részvény értékére ható gazdasági események) eredménye-e. Kiemelte, hogy a jelen ügyben az Nyrt. tulajdonosai között 5% feletti részesedésű intézményi befektetők szerepelnek, amelyek kizárólag az emelkedett vételi áron jelentek meg eladóként a piacon. Ennek okát abban látta, hogy a üzleti döntéseiket megfelelő előkészítés után hozzák meg, így a részvények értékének külföldi leányvállalat eladásából származó emelkedését pontosan ki tudták számítani.

[84] Az alperes a szakvéleményre tett észrevételeiben kifejtette, hogy a szakértő nem az alperesi határozatban szereplő számításokra reagált, megállapításai túl általánosak, figyelmen kívül hagyják a konkrét piaci viszonyokat, a felperesi közlemények tartalmát, az Nyrt. részvények speciális piaci helyzetét, azaz azt, hogy azokkal jelentős ideig nem lehetett kereskedni. A magánszakértő nem értékelte, hogy a 2016. február 29-i közlemény előtt a részvények ára már elkezdett emelkedni, és egyáltalán nem jelenítette meg, hogy a vagyონrész értékesítéséről és a részvény visszavásárlásáról szóló közgyűlési határozat csak 2016. március 24-én került közzétételre. Hangsúlyozta, hogy a részvényár emelkedést nem a 2016. február 29-i, konkrétumokat nem tartalmazó közlemény okozta, és az már a közlemény megjelenését megelőzően elkezdődött. A szakvéleményben foglaltak tehát a megállapításait nem cáfolják.

[85] Mindezen hivatkozásokat az I. rendű felperes terhére megállapított jogsértés vizsgálatkor az elsőfokú bíróság elmulasztotta értékelni. Nyilvánvalóan iratellenes, hogy a szakvélemény csupán általános, és nem az adott ügyre vonatkozó konkrét megállapításokat tartalmaz.

[86] A tiltott piacbefolyásolás megállapításához szükséges érdemi vizsgálat lefolytatása nélkül megalapozatlan az elsőfokú bíróság megállapítása a Tpt. 203. § (2) és (3) bekezdés szerinti mentesülési ok hiányát illetően is, míg a (4) bekezdés szerinti mentesülési okra az I. rendű felperes nem hivatkozott, így e körben az elsőfokú bíróság a kereseten túlterjeszkedett. Mindemellett a felperések helytállóan hivatkoztak arra is, hogy a Felügyeleti Tanács 5/2006. (VII.6.) számú Ajánlásának 18. pontja származékos ügyletekre vonatkozik, így az elsőfokú bíróság tévesen alapozta ítéletét az ajánlás ezen pontjára, melyre az alperes sem hivatkozott határozatában.

[87] A kifejtettek értelmében az elsőfokú bíróság nem végezte el az alkalmazandó jogszabályi rendelkezések, a tények és a bizonyítékok tükrében a kereset alapján az alperes határozata tiltott piacbefolyásolásra vonatkozó részének törvényességi vizsgálatát, ezért a jogerős ítélet ezen részét a Kúria a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[88] Az elsőfokú bíróság eljáró bírása tévesen értékelte a Kúria többszöri hatályon kívül helyező végzését, az ügy érdemére kiható eljárási szabályszegéseket vétett, ezáltal nem tett eleget alapvető, a Pp. 2. (1) bekezdésében meghatározott feladatának, azaz annak, hogy a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és észszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse. Ezért a Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 252. § (4) bekezdésében foglaltak szerint elrendelte, hogy a megismételt eljárást az elsőfokú bíróság másik tanácsa folytassa le.

[89] Az elsőfokú bíróság az új eljárásban köteles a Kúria végzéseiben megfogalmazottak szerint lefolytatni.

[90] Az I. rendű felperes keresetlevelében állított jogszabálysértések elbírálásához szükséges tényeket köteles ítéletében rögzíteni, azokat az irányadó törvényi tényállásokkal egybevetni és a döntése indokait a tényekkel, bizonyítékokkal alátámasztani.

[91] Köteles állást foglalni arról, hogy az alperesi határozat sérti-e a Ket. 50. § (1) és (6) bekezdését, a Tpt. 202. § b) pontját, 203. § (2) bekezdését, 204. § (2) bekezdését. Ennek keretében köteles az I. rendű felperes által a 2016. február 10. és 2016. március 1. időszakban megvalósított részvényvásárlással kapcsolatban az alperesi határozatban és az I. rendű felperes keresetében írt tényeket, folyamatokat értékelni, majd megállapítani, hogy a tiltott piacbefolyásolás megtörtént-e, vagy az I. rendű felperes által a részvényvásárlás gazdasági indokaként előadottak bizonyítottak-e, továbbá ha megvalósult a tiltott piacbefolyásolás, a felperes által megjelölt mentesülési ok fennáll-e. Vizsgálnia kell tehát a felperes által hivatkozott, részvényár emelkedést, illetve részvényvásárlást motiváló gazdasági indokokat. A tiltott piacbefolyásolás megítélésekor különös figyelemmel kell lennie a Kúria Kfv.I.35.462/2021/6. és Kfv.V.35.375/2022/8. számú, valamint a jelen végzésében foglalt jogértelmezésre, illetve megállapításokra. Figyelemmel kell lennie arra, hogy a Tpt. 202. § b) pontjában foglalt árfolyam beállítás piacbefolyásolási magatartás megvalósulásához két feltétel bizonyítása szükséges: a valós, a pénzügyi eszközre vonatkozó gazdasági cél hiánya és az ár rendellenes szinten történő rögzítése. Az árfolyam beállításnak az I. rendű felperes magatartásának következményeként kell ténylegesen bekövetkeznie ahhoz, hogy a jogsértés megállapítható legyen. Részletesen vizsgálnia kell, hogy az I. rendű felperes és más piaci szereplők vásárlásai, azok nagysága miként hatott a részvények árára, az I. rendű felperes információi, azoknak a piac más szereplői számára történő nyilvánosságra hozatala mikor történt meg és azok milyen irányba befolyásolták a részvények árának mozgását. Nem hagyható figyelmen kívül az I. rendű felperes magatartása gazdasági indokaként előadottak értékelése, a részvényvásárlás finanszírozásának módja. A kereset alapján vizsgálni kell, hogy az alperes határozati álláspontja megfelel-e a 28/2005. (VII.26) PM rendelet 2. §-ban, továbbá a Felügyeleti Tanács 5/2006. (VII.6.) Ajánlásában foglaltaknak, tartalmazza-e azon szempontok értékelését, amelyeket a miniszteri rendelet a hatóság számára előírt.

[92] Az I. rendű felperes keresete tárgyában csak ezt követően hozható érdemi döntés. A meghozandó ítéletnek tartalmaznia kell a bíróság által megállapított tényeket, a figyelembe vett bizonyítékokat, és a bíróság jogszabályokkal alátámasztott jogkövetkeztetéseit. Az elsőfokú bíróság ítéletéből ki kell tűnnie, hogy az elsőfokú bíróság mely megállapítását mely bizonyítékokra alapítja.

[93] A II. rendű felperes keresete tárgyában hozott ítéleti döntést a Kúria érdemi felülvizsgálatra alkalmasnak találta. Az elsőfokú bíróság a II. rendű felperes keresetének elbírálásához szükséges tényállást rögzítette, és ítéletének jogi indokolása is tartalmazza a kereset elbírálásáról szóló jogi álláspontját. Az ügy érdemi lezárásának ezért nem volt akadálya, azonban a Kúria szükségesnek tartotta a jogi indokolás módosítását a bennfentes kereskedelem megvalósult tényállási elemeinek, illetve a jogsértést megalapozó bizonyítékok pontos megjelölése érdekében.

[94] A Tpt. 200. §-a kimondja, hogy tilos a bennfentes kereskedelem és a piacbefolyásolás.

[95] A Tpt. 201. § (1) bekezdés a) pontja szerint bennfentes kereskedelem a bennfentes személy által bennfentes információ felhasználásával a bennfentes információval érintett pénzügyi eszközre közvetlen vagy közvetett módon ügylet kötése, illetőleg ügylet kötésére adott megbízás.

[96] Rámutat a Kúria, hogy a II. rendű felperes keresetében nem állította, hogy a terhére rótt jogsértés ténybeli alapját az alperes határozata nem tartalmazza. Keresetében viszont azt állította, hogy a Vételi keretmegbízás volumene és a megbízó személye nem minősül bennfentes információnak, mert azok nem új, nyilvánosságra még nem került, és nem lényeges információk, és nem is alkalmasak a pénzügyi eszköz árfolyamának lényeges befolyásolására. További hivatkozása szerint ezen információk legfeljebb a megbízás végrehajtásával megbízott személy tekintetében minősülhetnek bennfentes információnak. Vitatta azt is, hogy ezen információkat a II. rendű felperes felhasználta volna, továbbá állította, hogy a II. rendű felperes ügylete korábbi, a keresetlevélhez csatolt 2016. január 7. és 29. napján létrejött megállapodások teljesítését szolgálta, ezért jogsértés terhére ezért sem lett volna jogszerűen megállapítható.

[97] A tiltott bennfentes kereskedelem törvényi tényállása akkor valósul meg, ha valamennyi eleme bizonyított.

[98] A II. rendű felperes keresetében nem vitatta a Vételi keretmegbízás tényét, volumenét, az ügylet lebonyolításával kapcsolatos, alperes által megállapított tényeket, továbbá azt sem, hogy a hatóság által kifogásolt ügylet pénzügyi eszközre, az Nyrt. részvényekre vonatkozott. Nem vitatta azt sem, hogy a Tpt. 201. § (2) bekezdés a) pontja alapján, mint az Nyrt. vezető tisztségviselője (igazgatóságának tagja) és b) pontja alapján, mint az Nyrt. kizárólagos tulajdonában álló I. rendű felperes gazdasági társaság egyetlen törvényes képviselője a törvény erejénél fogva (*ex lege*) bennfentes személynek minősül. Helytállóan kifogásolták a ezért felperesek felülvizsgálati kérelmükben, hogy az elsőfokú bíróság a II. rendű felperes bennfentes személyi minőségét megalapozó jogszabályhelyet tévesen jelölte meg a Tpt. 201. § (2) bekezdés g) pontjában, ezen pont alapján a bennfentes minőség megállapítására egyébiránt is csak a bizonyítás alapján van lehetőség. Ilyen bizonyítás az ügyben nem folyt.

[99] A perben tehát a bíróságnak arról kellett döntenie, hogy a 2016. március 2-i Vételi keretmegbízás megtétele bennfentes információnak minősül-e, és azt a II. rendű felperes saját részvényei értékesítésekor a törvény által tiltott módon felhasználta-e.

[100] A felülvizsgálati kérelem tartalmára utalással a Kúria rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság nem rögzítette egyértelműen, hogy mit tekintett bennfentes információnak. A jogerős ítélet [66] bekezdésében a megbízás időpontját, a megbízó személyét, a [72] bekezdésében a megbízó személyét, viszont [68] bekezdésében – helyesen, az alperes határozatának megfelelően - a teljes Vételi keretmegbízást jelölte meg bennfentes információként. A Kúria ezért a Vételi keretmegbízás egészét vizsgálta abból a szempontból, hogy annak megtétele, illetve tartalma megfelel-e bennfentes információ kritériumainak.

[101] A Tpt. 201. § (3) bekezdése kimondja, hogy

„Bennfentes információ:

a) a pénzügyi eszközzel – ide nem értve az árualapú származtatott ügyletet – kapcsolatos olyan lényeges információ, amely

aa) még nem került nyilvánosságra;

ab) közvetlenül vagy közvetve a pénzügyi eszközre vagy a pénzügyi eszköz kibocsátójára vonatkozik;

ac) nyilvánosságra kerülése esetén a pénzügyi eszköz árfolyamának lényeges befolyásolására alkalmas;

b) a pénzügyi eszközzel kapcsolatos megbízások végrehajtásával megbízott személyek esetében olyan lényeges információ az a) pontban meghatározottakon kívül, amely az ügyfél által adott és az ügyfél folyamatban lévő megbízásához kapcsolódik;

c) az árualapú származtatott ügylettel kapcsolatos olyan lényeges információ, amely

ca) még nem került nyilvánosságra;

cb) közvetlenül vagy közvetve az árualapú származtatott ügyletre vonatkozik;

cc) az elfogadott piaci gyakorlat alapján a piaci szereplők tudomására hozandó;

cd) információt a piac szereplőivel rendszeresen közölnek.”

[102] A Tpt. 201. § (3) bekezdés c) pontja az árualapú származtatott ügylettel kapcsolatos bennfentes információ kritériumait rögzíti, a kifogásolt ügylet nem származékos volt, így e rendelkezés jelen ügyben nem alkalmazható. A felperes keresetében arra hivatkozott, hogy a Vételi keretmegbízás legfeljebb a megbízás végrehajtásával megbízott személy vonatkozásában lenne bennfentes információ. Figyelemmel arra, hogy a hatóság a II. rendű felperes magatartását vizsgálta és szankcionálta, a perben nem releváns, hogy az adott információ a megbízottja (bróker) tekintetében is bennfentesnek minősülhet. Ennek következtében a Tpt. 201. § (3) bekezdés c) és b) pontja jelen ügyben nem releváns jogszabályi rendelkezések.

[103] Jelen ügyben tehát a Tpt. 201. § (3) bekezdés a) pontja alkalmazandó. Ez alapján bennfentes az az Nyrt. részvényre vonatkozó információ, amennyiben az olyan lényeges információ, amely még nem került nyilvánosságra, és nyilvánosságra kerülése esetén az Nyrt. részvény árfolyamának lényeges befolyásolására alkalmas. A perben tehát vizsgálandó volt, hogy a Vételi keretmegbízás lényeges információ volt-e.

[104] A Tpt. 201. § (4) bekezdése szerint „Lényeges információ: minden olyan információ, amely olyan eseményre vagy körülményre vonatkozik, amely bekövetkezett vagy

bekövetkezése megalapozottan várható, és elég konkrét ahhoz, hogy lehetővé tegye következtetések levonását az adott körülménynek vagy eseménynek egy adott pénzügyi eszköz árfolyamára esetlegesen gyakorolt hatásáról.”

[105] A Vételi keretmegbízás megtörtént (a törvény szövegezésével: bekövetkezett), és az 6,5 millió db részvény vásárlására szólt. A megbízás előtti időszakban, 2016. február 10. és március 1. között – az alperesi határozatban feltüntetett (5. oldal utolsó bekezdés), a felperesek által sem vitatott adatok szerint – a BÉT-en összesen 1.427.934 db részvény cserélt gazdát, és ez a forgalom a felperesek által sem vitatottan a részvények árfolyamának emelkedését hozta. Ezért már ebből az egy adatból okszerűen vonható le az a következtetés, hogy az I. rendű felperes 6,5 millió db részvényt illető, a pénzpiacra bekerülő tényleges vásárlási szándékáról való tudomás (információ) elég konkrét és lényeges ahhoz, hogy az Nyrt. részvények árfolyamára kifejtett esetleges hatásáról következtetések levonására szolgálhasson. A Vételi keretmegbízás a limitárat is tartalmazta, amely további lényeges, a részvényárfolyamra hatással lévő információ-elem, ugyanis ennek az adatnak és a vásárlási szándék volumenének az ismerete a részvényüket eladni szándékozó befektetőknél döntéseik meghozatala során - az általuk elérhető vételi árfolyam ismerete miatt - konkrét befolyást gyakorolhat, és azt nagy valószínűséggel felhasználnák befektetési döntésük meghozatalakor [Tpt. 201. § (5) bekezdés]. Ezt támasztja alá hogy az Nyrt. egyik nagybefektetője, az Zrt2 Zrt. nevében ügyleteket bonyolító tanúl tanúként az alperes eljárásában (2016.augusztus 24.) elmondta, hogy a részvényeket évekkel korábban a csődegyezség során szerezték, hosszú távon azoktól „meg akartak szabadulni”. Támogatták – más részvényesekkel szemben, akik a befolyt vételárat be kívánták fektetni - hogy a külföldi leányvállalat értékesítéséből származó összeget részvény-visszavásárlásra fordítsák. Reális áron való értékesítést szerettek volna elérni, nem szerették volna, hogy „kényszerlikvidálják” az eszközöket. Figyelték a piacot, és amikor a vételár a külföldi leányvállalat értékesítéséből befolyt, a részvény ára „megindult”, ezért eldöntötték, hogy értékesítik a részvényeiket. A részvény ára 2-3 napig emelkedett, 230Ft/részvény áron kívánta megkezdeni az értékesítést. Elmondta, hogy „2016. március 2-án látta a BÉT-en a nagy összegű kötet, ezért gyorsan kellett dönteni, „a stratégiát át kellett értékelni”. Mivel 249Ft/részvény áron történt a nagy összegű kötés, ő is erre az összegre állt be. Az ügylet 2-3 óra alatt lezajlott. Ezt követően 220Ft/részvény áron próbált még ügyletet kötni, de ez már nem sikerült. A Kúria megállapítása szerint mindezek alapján a Vételi keretmegbízás megtörténte és tartalma tehát az árfolyam befolyásolására alkalmas olyan információ, amelyet a befektető nagy valószínűséggel felhasználna befektetési döntése meghozatalakor, mint tette ezt befektetőként a II. rendű felperes is.

[106] A II. rendű felperes azt állította, hogy az információ nem volt új, azaz nyilvános volt. Keresetlevelében egészen pontosan azt vitatta, hogy a megbízó személye és a megbízás volumene új információ lenne. Érvelése szerint a piac tudott az Nyrt., illetve a cégcsoport saját részvény visszavásárlási szándékáról, illetve arról, hogy az I. rendű felperes külföldi leányvállalat értékesítéséből származó bevételből mintegy 14 millió db részvényt fog vásárolni. A Vételi keretmegbízás tehát szerinte nyilvános információnak minősül.

[107] A Kúria kiemeli, hogy az alperes határozatában nem a megbízó személyét és a megbízás volumenét, hanem magát a Vételi keretmegbízást minősítette bennfentes információnak. Nem volt vitás a perben, hogy a piac előtt ismert volt, hogy az Nyrt., illetve a cégcsoport saját részvény vásárlást határozott el, miként az sem, hogy a felperes tulajdonában álló külföldi leányvállalat értékesítéséből befolyó vételárat e célra kívánják felhasználni, illetve az sem, hogy a külföldi operáció pénzügyi teljesítése is megtörtént. Mindezen valóban

nyilvános információktól azonban meg kell különböztetni a 2016. március 2-i megbízást, amely a nyilvánosan ismert célok megvalósítására nyitotta meg a jogi lehetőséget arra, hogy – egyébként a II. rendű felperes telefonon adott utasításainak megfelelően – a konkrét vételi ajánlatok a BÉT-en az Nyrt. részvény ajánlati könyvébe kerülhessenek, majd a legjobb (és leggyorsabb) eladási és legjobb (és leggyorsabb) vételi ajánlat között az ügylet megvalósulhasson. A felperesi hivatkozással kapcsolatban a Kúria kiemeli, hogy az Nyrt. 2016. február 19-én valóban közzétette, hogy a március 11-i közgyűlésére való előterjesztések között szerepel az is, hogy az igazgatóság határozzon arról, hogy utasítja az I. rendű felperest olyan határozat meghozatalára, amely szerint a külföldi leányvállalat vételárából az I. rendű tőzsdei tranzakció keretében Nyrt. részvényeket vásároljon. Ebből a közzétételből azonban a Limitáras megbízás 2016. március 2-i megkötése nem következhetett, a tervezett közgyűlés, illetve I. rendű felperesi társasági határozat nyilvánvalóan csak a Limitáras megbízást követően kerülhetett megtartásra, illetve meghozatalra. A külföldi leányvállalat értékesítésének pénzügyi zárásáról szóló 2016. február 29-i közlemény tartalmából sem következik a Limitáras megbízás tartalma, időpontja. Az Nyrt. nagybefektetői (Zrt2 Zrt., Zrt3 Zrt. és a Kft1 Kft.) képviselőinek tanúvallomásukban ismertették a nyilvános információkat, azonban a tényleges vételi megbízás előttük sem volt ismert. Az Európai Unió Bírósága a C-19/11. (M. Gell) számú ítéletében kimondta, hogy az időben elhúzódó, bizonyos körülmény megvalósítására vagy bizonyos esemény kiváltására irányuló folyamattal kapcsolatban nem csupán az említett körülmény vagy esemény tekinthető pontos információnak, hanem e folyamat azon köztes szakaszai is, amelyek összefüggenek e körülmény vagy esemény megvalósulásával. Annak ellenére tehát, hogy a piac előtt az I. rendű felperes részvényvásárlási szándéka ismert volt, ez az ismert információ nem azonos a Limitáras megbízás megtételével.

[108] Mindezek alapján a Limitáras megbízás olyan új, lényeges és pontos információ volt, amelyet a piac a II. rendű felperes saját tulajdonú részvényeire vonatkozó eladási ügyletre adott megbízása megtételéig nem ismerhetett meg. A II. rendű felperes ügylete – a II. rendű felperes és a bróker rögzített telefonbeszélgetésével is alátámasztva - azonnal teljesült is, az I. rendű felperes megvásárolta a II. rendű felperes 2.716.137 db részvényét. A piac a Limitáras megbízásról, illetve az annak alapján tett vételi ajánlatokról az ajánlati könyvből, illetve utóbb, az ügyletek létrejöttét követően az Nyrt. közzététele alapján értesülhetett, a II. rendű felperes saját eladási megbízása időpontjában azonban még nem. Az elsőfokú bíróság által a nyilvánosságra hozatal időpontjaként megjelölt dátum (2016. március 22.) téves.

[109] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy Európai Unió Bírósága a C-302/20. (A-ügy) számú ügyben hozott ítélet [33] bekezdésében, a C-628/13. (Lafonta) számú ügyben hozott ítélet [24] bekezdésében kifejtetteknek is megfelel az adott információ: pontos, nem hozták nyilvánosságra, közvetlenül pénzügyi eszközzel kapcsolatos, és nyilvánosságra hozatala valószínűleg jelentős hatást gyakorolna a szóban forgó pénzügyi eszköz árfolyamára.

[110] A Kúria mindezek alapján megállapította, hogy a 2016. március 2-i Limitáras megbízás bennfentes információ volt, a II. rendű bennfentes személynek tekintendő, és azzal, hogy a Limitáras megbízással egyidejűleg, azelőtt, hogy a piac az I. rendű felperes 6,5 millió darabos részvényvételi szándékáról és az általa ajánlott árszintről tudomást szerezhetett volna, magánszemélyként megbízást adott saját tulajdonú részvényeinek értékesítésére.

[111] A Kúria rá kíván mutatni, hogy a II. rendű felperes a 2016. március 7-i, tehát az ügyletekhez közel eső időpontban, ügyfélként történő meghallgatásakor nyilatkozott – egyebek mellett - arról, hogy tisztában van azzal, hogy bennfentes személynek minősül, továbbá azt állította, hogy a saját eladási megbízását a Limitáras keretmegbízás adását követően, később, 10 - 11 órakor adta. Ezen állítása ellenmondásban van rendelkezésre álló hangfelvétellel, illetve a megbízási szerződéseken szereplő feljegyzésekkel, valamint az Zrt1 Zrt. által rögzített telefonbeszélgetés tartalmával, amelyek alátámasztják az egyidejű, 9 óra 2-4 perc között folyt telefonbeszélgetés során adott megbízás tényét. A megbízott bróker (név) a 2016. március 7-i tanúmeghallgatása során is megerősítette ezt a tényt, és nyilatkozott arról is, hogy a II. rendű felperessel folytatandó telefonbeszélgetések rögzítését, illetve a megbízások papír alapú rögzítését azért határozták el, mert óvatosságra intette őket, hogy az Nyrt. részvényeivel való kereskedés korábban felfüggesztésre került.

[112] A 2003/6 EK Irányelv (30) preambulumbekzdése szerint a pénzügyi eszközök vétele vagy eladása szükségszerűen magában foglalja az ezek közül valamelyik művelet elvégezni szándékozó személy előzetes vételi vagy eladási döntését, a vétel vagy eladás végrehajtása önmagában nem tekinthető bennfentes információ felhasználásának, és hasonlóan rendelkezik az 596/2014/EU rendelet 9. cikk (5) bekezdése is, amikor kimondja, hogy ha egy személy a pénzügyi eszközök megszerzése vagy elidegenítése során felhasználja saját arra vonatkozó tudását, hogy pénzügyi eszközök megszerzése vagy elidegenítése mellett döntött, ez a tény önmagában nem tekinthető bennfentes információ felhasználásának. A jelen esetben azonban a II. rendű felperes olyan bennfentes információ birtokában adott a saját tulajdonú Nyrt. részvényeinek eladására megbízást, mellyel mint bennfentes személy rendelkezett. Ez sérti a piac integritását, akadályozza a piac teljes és megfelelő átláthatóságát, amely előfeltétele annak, hogy az integrált pénzügyi piacokon az összes gazdasági szereplő részt vehessen a kereskedésben, így visszaélészerű magatartásnak minősül, ezért jogsértő.

[113] Rámutat a Kúria, hogy az Európai Unió Bírósága a C-45/08. (Spector) ügyben hozott ítéletében kimondta, hogy ha a bennfentesnek minősülő, bennfentes információval rendelkező személy ezeket az információkat felhasználja oly módon, hogy közvetlenül vagy közvetve, saját vagy harmadik személy javára az információhoz kapcsolódó pénzügyi eszközöket vesz vagy ad el, illetve kísérel meg venni vagy eladni, egyben azt is jelenti, hogy e személy az említett rendelkezés értelmében ezeket az információkat felhasználja, feltéve, hogy a védelemhez való jogot és különösen a fenti vélelem megdöntésének jogát tiszteletben tartják. Azt a kérdést, hogy az említett személy megsértette-e a bennfentes kereskedelem tilalmát, az említett irányelv céljára tekintettel kell vizsgálni, amely arra irányul, hogy biztosítsa a pénzügyi piacok integritásának védelmét, és erősítse a befektetők bizalmát, amely bizalom különösen azon a tényen nyugszik, hogy a befektetők egyenlő bánásmódban részesülnek, és megvédik őket a bennfentes információkkal való visszaéléssel szemben.

[114] A Kúria mindezek alapján megállapította, hogy a II. rendű felperes a bennfentes információt saját ügyletéhez tiltott módon használta fel, ezáltal elkövette az alperes által terhére rótt jogsértést. A jogsértés jogkövetkezményei alól az általa hivatkozott szerződések alapján sem mentesülhet az alábbi indokok miatt.

[115] A Tpt. II. rendű felperes által megjelölt 203. § (1) bekezdés a) pontja szerint nem minősül bennfentes kereskedelemnek az az ügylet, amelyet a bennfentes információ birtokba jutásának időpontját megelőzően kötött megállapodás alapján teljesítenek. A felperes

mentesülése érdekében az általa egyrészt mint magánszemély, másrészt mint az I. rendű felperes képviselőjeként 2016. január 7-én, majd ugyanazon tartalommal február 29-én aláírt részvény adásvételi szerződésekre hivatkozott.

[116] A perbeli esetben a tőzsdén megvalósult ügylettel kapcsolatban állapított meg az alperes a II. rendű felperes terhére jogszabálysértést. A kifogásolt eladási ügylet nem a hivatkozott, egyébként kizárólag a II. rendű felperes által aláírt szerződések alapján, hanem közvetítő megbízása mellett, a szabályozott piacon (tőzsdén) teljesült, ezért megalapozatlanul állította a II. rendű felperes, hogy esetében a Tpt. 203. § (1) bekezdés a) pontja szerinti mentesülési ok állna fenn. Ezen rendelkezés alapján a bennfentes kereskedés csak akkor nem állapítható meg, ha egy felek közti szerződés teljesítése során szerez tudomást az érintett személy bennfentes információról, de nem ahhoz kapcsolódóan, hanem a már érvényben lévő szerződés alapján megy foganatba az ügylet. A jelen esetben ez nem állapítható meg, mert az ügylet nem közvetlenül a felperések között, hanem tőzsdén, közvetítő közreműködése mellett, a II. rendű felperes által adott eladási megbízás alapján teljesült.

[117] Mindezen indokok alapján a Kúria – az indokolás módosításával – a jogerős ítélet II. rendű felperes keresetét elutasító részét az indokolása módosítás mellett a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[118] *A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi, amennyiben az elsőfokú bíróság nem végzi el az alkalmazandó jogszabályok tükrében - a bizonyítékok értékelése és a felek előadása alapján - a kereset érdemi elbírálására vonatkozó kötelezettségét.*

[119] *Tiltott bennfentes kereskedelem valósul meg, ha a bennfentes személy bennfentes információt használ fel a saját tulajdonú részvényeit illető eladási megbízás adásakor.*

Záró rész

[120] A jogerős ítélet I. rendű felperesre vonatkozó részében történt hatályon kívül helyezése folytán a Kúria a Pp. 275. § (5) bekezdése alapján az I. rendű felperes és az I. rendű felperes keresete vonatkozásában az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét csak megállapította, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt.

[121] A II. rendű felperes az eredménytelen felülvizsgálati kérelme folytán a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.

[122] A Kúria a felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 43. § (3) bekezdése, 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség

alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett. Az illetékfizetési kötelezettség esedékességére az Itv. 78. § (4) bekezdése az irányadó, az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint az adóazonosító számot közleményként fel kell tüntetni.

[123] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (4) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

[124] A Kúria végzése elleni további felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. január 25.

dr. Darák Péter s.k.

dr. Stefancsik Márta s.k.

dr. Márton Gizella s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

dr. Demjén Péter s.k.

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő